

Kako so vzgajali duhovnike v starem Egiptu

95. O načinu vzgoje v starem Egiptu

1 Reče Matael: "Glej, v Egiptu, in sicer v starih šolah tega kraljestva, so imeli glede vzgoje tistih otrok, ki so pripadali duhovniškemu stanu, nadvse nenavaden način vzgoje, ki pravzaprav sploh ni bil slab.

2. Novorojenčke so takoj po rojstvu spravili v podzemne, zelo prostorene sobane, v katere nikoli ni mogla prodreti dnevna svetloba. Tam so jih dobro negovali, niso pa videli nobene druge svetlobe kakor umetno, kakšne dobro izdelane naftne svetilke, v čemer so bili Egipčani, kot je znano, neponovljivi mojstri. V takšnih podzemnih sobanah je moral tak človek ostati do svojega dvajsetega leta in tam so ga poučevali o lepem gornjem ali zunanjem svetu, ki pa ga ni še nikoli videl.

3 V svoji domišljiji si ga je predstavljal, kolikor se je dalo; toda o širnih prostranstvih pokrajin, o veliki luči, ki je v neizmerno globokem in svobodnem prostoru, namreč o soncu, luni in o brezštevilnih zvezdah, kot tudi o moči svetlobe in njeni toploti si ni mogel ustvariti prave predstave.

4 Takšen povsem dobrodušen učenec podzemnih temnih šolskih soban je torej imel v glavi tudi samo delce resnic o gornjem svetu in razmerah v njem, toda ob vsem svojem trudu in ob vsej svoji pozornosti jih vendarle ni mogel, kakor se reče, spraviti pod streho.

5 To so bili torej tudi samo posamezni trdni in resnice polni zidaki, na sestavljanje letih v veliko palačo pa je bilo treba čakati še zelo dolgo in je bilo v podzemnih sobanah seveda povsem nemogoče.

6 Ko pa je potem tak podzemni učenec po presoji svojih učiteljev dosegel zahtevano stopnjo izobrazbe, so mu povedali, da bo zdaj po Božji milosti kmalu in nenadoma dospel na svetli gornji svet, v katerega svetlobi bo v trenutku doživel in se naučil več kot v mnogih urah v temnem podzemlju.

7 Podzemni učenec se je tega seveda zelo veselil, čeprav bo moral prej še na prav poseben način umreti. To umiranje je bilo prav globok spanec, med katerim so učenca prenesli v čudovito palačo gornjega sveta.

8 Kako je potem strmel takšen učenec, ko se je prvič prebudil iz svojega spanja in se znašel v božanski sončni svetlobi! Kakšen se je zdel samemu sebi v belih oblačilih, ki so bila obrobljena z rdečimi in modrimi trakovi! Kakšni so se mu morali zdeti prijazni, prav tako lepo oblečeni ljudje obeh spolov! Kako so mu teknile dobro pripravljene nove jedi! In kaj šele je morala občutiti njegova duša, ko je od prijaznih ljudi prišel ven na prosto, se tam sprehajal po krasnih vrtovih in vdihaval njihove ambrozijske vonjave, ko je prvič videl vso naravo pred svojimi od nepopisnega užitka pijanimi očmi!

9 Glej, iz te podobe, ki si jo v svoji domišljiji lahko sam predstavljaš še dalje, spoznaš, kako je s tvojim pojmovanjem vseh novih resnic, ki so ti bile tu razodete!

10 Kar zaznavaš v temnih sobanah, v katerih je zdaj še tvoja duša, so samo delci in še ne morejo biti v sebi popolna celota; toda ko se bo po resnični ljubezni do Gospoda Boga, in iz te ljubezni tudi po ljubezni do bližnjega, v tvoji duši prebudil tvoj duh, tedaj boš v najjasnejši življenjski luči svojega duha vse to gledal v najpopolnejši notranji povezavi in boš tam, kjer si zdaj sposoben videti komaj posamezne kapljice, zagledal neizmerno morje svetlobe, polno najvišje resnice.

11 Najino prvo in prednostno delo bo zato osvoboditi duha v duši in dušo spraviti v njegovo svetlobo; ko bova to dosegla, prijatelj, tedaj nama ne bo treba več zbirati kapljic, temveč bova imela takoj opraviti z neizmernimi morji, polnimi najvišje svetlobe resnice iz Boga.

12 Tedaj, prijatelj, me gotovo ne boš več vpraševal, kako je z luno, našo zemljo, soncem in zvezdami; vse to ti bo namreč na prvi pogled jasnejše kakor sonce sredi belega dne.

13 Toda tedaj se bo tudi za naju začela druga šola, o kateri zdaj seveda ne moreš niti slutiti. Povej, prijatelj, ali si zdaj vsaj malo razumel to prispodobo! Kako ti je bila všeč?"

*Jakob Lorber
Veliki Janezov evangelij
knjiga 3*